

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

16.1.2012

B7-0006/2012

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza întrebărilor cu solicitare de răspuns oral B7-0021/2012, B7-0675/2011 și B7-0676/2011

în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură

referitoare la dezechilibrele din lanțul de aprovizionare cu alimente (2011/2904(RSP))

Maria do Céu Patrão Neves, Albert Deß, Esther Herranz García
în numele Grupului PPE

Rezoluția Parlamentului European referitoare la dezechilibrele din lanțul de aprovizionare cu alimente (2011/2904(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2010 referitoare la viitorul politicii agricole comune după 2013¹, Rezoluția sa din 18 ianuarie 2011 referitoare la recunoașterea agriculturii ca sector strategic în contextul securității alimentare² și Rezoluția sa din 23 iunie 2011 referitoare la PAC în perspectiva anului 2020: Cum răspundem provocărilor viitorului legate de alimentație, resurse naturale și teritorii³,
  - având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa” (COM(2009)0591) și diferitele documente de lucru anexate la această comunicare, precum și Rezoluția sa din 7 septembrie 2010 referitoare la venituri echitabile pentru agricultori: îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa”⁴,
  - având în vedere Decizia Comisiei din 30 iulie 2010 de instituire a unui forum la nivel înalt pentru îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente (2010/C 210/03),
  - având în vedere recomandările finale ale Grupului la nivel înalt pentru competitivitatea industriei agroalimentare din 17 martie 2009, precum și concluziile Consiliului din 29 martie 2010 cu privire la îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa,
  - având în vedere declarația sa din 19 februarie 2008 privind investigarea și soluționarea abuzurilor de putere exercitate de supermarketurile care își desfășoară activitatea în Uniunea Europeană⁵ și Rezoluția sa din 26 martie 2009 referitoare la prețurile la alimente în Europa⁶,
  - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Comunicarea Comisiei privind îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa (COM(2009)0591) a identificat dezechilibre grave în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente, printre care: abuzurile de putere de cumpărare dominantă, clauzele abuzive, plăți întârziate, modificări unilaterale ale contractelor, accesul restricționat pe piață, lipsa de informații cu privire la formarea prețurilor, distribuirea neuniformă a marjelor de profit de-a lungul lanțului alimentar și o

¹ Texte adoptate, P7_TA(2010)0286.

² Texte adoptate, P7_TA(2011)0006.

³ Texte adoptate, P7_TA(2011)0297.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2010)0302.

⁵ Texte adoptate, P6_TA(2008)0054.

⁶ Texte adoptate, P6_TA(2009)0191.

serie de probleme asociate cu concentrarea din ce în ce mai mare din sectorul vânzării cu amănuntul;

- B. întrucât nivelul de concentrare înregistrat în rândul marilor comercianți cu amănuntul din Uniunea Europeană are un impact negativ asupra producătorilor și a altor furnizori deoarece cauzează dezechilibre din ce în ce mai mari de putere între părțile contractante; întrucât există o pierdere progresivă a puterii de negociere a producătorilor agricoli și a industriilor agricole față de puterea acestor grupuri mari în ceea ce privește stabilirea nivelului prețurilor de-a lungul lanțului valoric, de la producția primară, la procesare și până la consumatorul final;
  - C. întrucât creșterea costurilor de producție și imposibilitatea de recuperare a acestora de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente poate, pe termen scurt, să pericliteze supraviețuirea exploatațiilor agricole, putând astfel să slăbească potențialul productiv din statele membre și să sporească foarte mult problematica legată de balanțele comerciale, nivelurile de import, volatilitatea și dependența acestora de piețele externe;
  - D. întrucât autoritățile competente în materie de concurență dintr-un număr de state membre au constatat că există un număr de patru domenii cheie în care dezechilibrele din cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente sunt în mod deosebit accentuate: impunerea unilaterală a termenilor contractuali, practicile legate de scontare, penalități și condițiile de plată.
  - E. întrucât consumatorii sunt, de asemenea, afectați de astfel de practici, deoarece prețurile mici plătite producătorilor și altor furnizori nu au ca efect prețuri mai mici pentru consumatori și, prin urmare, marii comercianți cu amănuntul folosesc produse alternative din țări terțe, ceea ce reduce prețul acordat producătorilor locali, ceea ce înseamnă că consumatorii cumpără produse fabricate la standarde mai joase decât cele cerute producătorilor din UE, în special în termeni de calitate, siguranță alimentară și respectarea standardelor de muncă, de mediu și de bunăstare a animalelor,
1. subliniază faptul că problema dezechilibrelor din lanțul de aprovizionare cu alimente are o evidentă dimensiune europeană, care necesită o soluție europeană specifică, având în vedere importanța strategică a lanțului agroalimentar pentru Uniunea Europeană; reamintește că lanțul de aprovizionare cu alimente, agricultura, industria agroalimentară și distribuția reprezintă 7% din totalul locurilor de muncă din UE și valorează 1400 de miliarde de euro pe an, cifră mai mare decât în orice alt sector de producție din UE;
  2. invită Comisia să înainteze propuneri legislative solide, fără a denatura buna funcționare a piețelor, pentru a stabili relații mai echitabile între producătorii, furnizorii și distribuitorii de produse alimentare, precum și pentru a pune corect în aplicare în aplicare normele aflate deja în vigoare, nu în cele din urmă fiindcă cele mai noi cifre privind veniturile din agricultură provenite de la Eurostat arată că, din 2009, venitul agricultorilor a scăzut cu 11,6% la nivelul UE;
  3. atrage atenția asupra activității desfășurate în prezent de către forumul la nivel înalt pentru îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente și asupra platformelor formate din patru experți din cadrul acestui forum; regretă că Parlamentul European nu este implicat formal în activitatea forumului și solicită remedierea urgentă a acestui aspect

pentru a permite deplina participare a Parlamentului;

4. insistă ca statele membre să joace un rol activ în instituirea unor foruri consultative, în care să fie reprezentați în mod adecvat participanții la lanțul alimentar, astfel încât să se promoveze dialogul și să se elaboreze orientări pentru a stabili relații mai echitabile și mai echilibrate; reamintește că astfel de consultări oficiale contribuie la protejarea producătorilor și a furnizorilor și la evitarea măsurilor represive din sectorul de distribuție;
5. insistă asupra necesității de a se conveni mai întâi asupra unei definiții clare, riguroase și obiective a practicilor abuzive și neloiale, inclusiv asupra unor definiții mai stricte a conceptelor și asupra unei delimitări mai clare, astfel încât aceste practici să fie supuse unor reglementări specifice, supravegherii și unor sancțiuni obiective;
6. propune următoarea listă neexhaustivă a practicilor în privința cărora producătorii și-au exprimat îngrijorarea legată de funcționarea lanțului de aprovizionare cu alimente:

I) Accesul la comerțanții cu amănuntul:

- i) plăți în avans pentru a avea acces la negocieri;
- ii) taxe de listare;
- iii) comisioane de intrare;
- iv) taxa de raft;
- v) impunerea promoțiilor;
- vi) întârzierea plăților;
- vii) stabilirea prețurilor;
- viii) clauza clientului celui mai favorizat.

II) Condiții contractuale neloiale sau modificări unilaterale ale clauzelor contractuale:

- i) modificări unilaterale și retrospective ale obligațiilor contractuale;
- ii) încălcarea unilaterală a contractului;
- iii) clauze/onorarii de exclusivitate;
- iv) impunerea unei contribuții „forțate” pentru mărcile private „forțate”;
- v) impunerea unor contracte tip;
- vi) practici de represive;
- vii) acorduri contractuale nescrise;
- viii) recuperarea marjelor;
- ix) discounturi la valoarea angro;
- x) întârzierea plăților;
- xi) impunerea de plăți pentru procesarea/colectarea deșeurilor;
- xii) achiziții în grup/negocieri comune;
- xiii) licitații inverse;
- xiv) termene de livrare nerealiste;
- xv) impunerea utilizării unui (anumit) furnizor de ambalaje sau de materiale de ambalare;
- xvi) impunerea utilizării unei (anumite) platforme logistice sau a unui (anumit) operator logistic;

xvii) plăți pentru acoperirea promoțiilor (care nu au fost convenite în prealabil);
xviii) comenzi supradimensionate pentru produse destinate promoțiilor;
xix) plăți pentru nerealizarea anumitor niveluri de vânzări;
xx) impunerea asupra furnizorilor a unor discounturi suplimentare pentru vânzări care depășesc un anumit nivel;
xxi) retragerea unilaterală a produselor de pe rafturile magazinelor;
xxii) impunerea returnării necondiționate a mărfii (nevândute);
xxiii) impunerea asupra furnizorilor a costurilor pentru pierderile sau furturile de produse;
xxiv) impunerea asupra furnizorilor a unor costuri nerezonabile legate de reclamațiile adresate de clienți.

7. solicită instituirea unui cadru pentru controlul eficace al acestor practici, prin mijloace administrative sau judiciare, a unui sistem de evaluare și de monitorizare aflat sub controlul statelor membre și coordonat de Comisia Europeană, cu instituirea unor sancțiuni disuasive aplicate în mod eficace și în timp util;
8. solicită, cu privire la condițiile contractuale și la practicile comerciale abuzive, consolidarea măsurilor care să garanteze că termenele de plată sunt respectate și, atunci când este cazul, instituirea de noi instrumente pentru reducerea la minimum a intervalului de timp dintre livrare și momentul în care plata este efectiv primită de furnizori; în acest context, subliniază că este nevoie urgentă de soluții pentru a rezolva probleme inacceptabile întâmpinate de producători legate de produsele perisabile, cu o durată scurtă de viață pe raft, deoarece aceste produse sunt vândute rapid în supermarketuri, însă producătorii sunt plătiți doar câteva luni mai târziu, ceea ce cauzează producătorilor probleme serioase legate de fluxul de numerar;
9. ia act de măsurile din proiectele de propuneri ale Comisiei privind reforma PAC, menite să consolideze poziția agricultorilor în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente, prin sprijinirea organizațiilor de producători și a organizațiilor intersectoriale și prin promovarea unor lanțuri scurte între producători și consumatori, cum ar fi piețele pentru produsele locale; consideră că, prin consolidarea poziției agricultorilor, aceștia vor avea posibilitatea de a primi o cotă mai onestă din valoarea adăugată;
10. subliniază că achiziția de produse de import din alte regiuni sau țări în loc de produsele care sunt disponibile local este uneori realizată ca acțiune coercitivă și solicită să se ia măsuri pentru a preveni astfel de importuri „repressive” care, pe termen scurt, slăbesc poziția furnizorilor naționali, regionali și locali, deoarece aceștia reprezintă structuri mici care nu pot supraviețui în mijlocul unor modele de achiziție care fluctuează extrem de mult;
11. solicită, în ceea ce privește mărcile proprii ale vânzătorilor cu amănuntul, instituirea unor instrumente și a unor noi reglementări care să garanteze că doar entitățile juridice separate au dreptul de a aproviziona vânzătorul cu amănuntul cu produsul care trebuie vândut sub marca proprie a acestuia din urmă, chiar dacă entitatea furnizoare aparține aceluiași grup comercial; consideră că vânzătorii cu amănuntul nu ar trebui să fie în poziția în care să beneficieze simultan de calitatea de client și de concurent al propriilor furnizori;

12. insistă, de asemenea, ca și mărcile individuale să fie plasate împreună cu mărcile proprii ale vânzătorilor cu amănuntul pe rafturile supermarketurilor pentru a da cumpărătorului o gamă de alegere cât mai largă și respinge practicile de marketing ale unor magazine de a favoriza mărcile proprii în defavoarea mărcilor independente; solicită o mai mare transparență și corectitudine a practicilor de stabilire a prețurilor pentru mărcile proprii și pentru cele independente; insistă asupra instituirii unor norme pentru a preveni copierea de tip parazit a mărcilor independente de către marii comercianți cu amănuntul pentru a-și crea propriile mărci comerciale;
13. solicită modificarea legislației europene existente în materie de concurență pentru a se lua mai mult în considerare efectele negative ale concentrării verticale a întregului lanț de aprovizionare cu alimente în locul unei atenții sporite acordate pozițiilor relative ale diverselor întreprinderi de pe piață;
14. solicită implementarea unui proiect-pilot privind înființarea unui observator european al prețurilor și marjelor agricole, care, dată fiind volatilitatea prețurilor din ultimii ani, va reprezenta un instrument important pentru îmbunătățirea transparenței în cadrul lanțului de aprovizionare cu alimente;
15. solicită Comisiei să îmbunătățească coordonarea activității diverselor sale servicii pentru a putea juca un rol mai eficace în monitorizarea prețurilor de-a lungul lanțului alimentar și în monitorizarea dinamicii vânzărilor cu amănuntul și a cotelor de piață respective pe teritoriul UE; solicită înființarea unui mediator european independent al comerțului cu alimente care să asigure legătura dintre autoritățile competente în materie comercială și de concurență și mediatorii naționali din domeniul comerțului cu alimente din fiecare stat membru, pentru a asigura coordonarea acestora și schimbul de informații; consideră, în plus, că acest mediator european independent și mediatorii naționali ar trebui să fie responsabili de asigurarea respectării legislației relevante în vigoare și de recomandarea unor sancțiuni oportune și adecvate;
16. insistă asupra aplicării unui sistem de sancțiuni în cazul în care se constată abuzuri, sancțiuni care trebuie să fie proporționale cu dauna financiară și comercială provocată participanților la lanțul de aprovizionare cu alimente și care trebuie administrate suficient de rapid pentru a garanta efectul disuasiv al acestora;
17. consideră că soluția pentru remedierea dezechilibrelor din lanțul de aprovizionare cu alimente constă într-un nou cadru care să combine reglementarea, modificarea legislației în materie de concurență și o legislație orizontală mai amplă, concomitent cu acordurile existente și cele noi și cu acordurile voluntare de autoreglementare; insistă ca statele membre să promoveze dezvoltarea celor mai bune practici și/sau coduri de conduită în parteneriat cu toate părțile interesate, cu cooptarea producătorilor, industriei, furnizorilor, comercianților cu amănuntul și reprezentanților consumatorilor, utilizându-se în mod optim sinergiile existente;
18. consideră că ar trebui să se acorde prioritate realizării unei campanii de informare la nivelul UE prin care agricultorii să fie informați despre drepturile contractuale pe care le au, precum și despre cele mai frecvente practici contractuale și comerciale ilegale, neloiale și abuzive;

19. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.